

Warszawa, d. 2 grudnia 1919.

Naczelne Dowództwo W. P.

Oddział II

~~Sekcja Wojsk. Dyplomat.~~

/SZTAB GENERALNY/

Ew/4 Nr. 16979/II

Raport attache wojsk.
w Konstantynopolu.

DO

GENERALNEJ ADJUTANTURY NACZELNEGO WODZA

w W a r s z a w i e.

Przesyła się do wiadomości odpis raportu attache woj-
skowego w Konstantynopolu z dnia 30/X b.r. Nr. 17.

3 załączniki:

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA,

L. Nr. 1958/95 dnia 9 / XII 1919 r.

3. załącz. Wydział.

Protewski
Szef Oddziału II

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

ATTACHE WOJSKOWY
w Konstantynopolu

Nr. I7.

30 ~~listopada~~ 1919

październik

NACZELNE DOWÓDZTWO

Oddział informacyjny

Otrzymano dn. 21/XI 1919 r.

№ 16979/II Zatqcsn. 5 egz.

DO

NACZELNEGO DOWÓDZTWA W.P.

ODDZIAŁ II .Seksja Wojsk. Dypl.

w W a r s z a w i e

Ery 4

1958/55

Sprawozdania o stosunkach na Wschodzie

I. Wpływy rosyjskie do r. 1917. w Turkestanie, Persji i Kaukazie.

Pozostając na terytorjum Kaukazu przez lata 1915 -17 jako oficer b. armji rosyjskiej, zaś po rozbrojeniu przez Niemców b. korpusu gen. Dowbora Musnickiego -w charakterze, pełnomocnika Wojsk Polskich, i Komendanta formacji W.P. na terytorjum Kaukazu i Turkestanu, czuję się w obowiązku poinformować Naczelne Dowództwo W. P. w tem co następuje:

Wpływy Rosji na Wschodzie podczas wojny wzmagaly się na ogół znacznie- szczególnie z wybuchem Wojny swiatowej, zaczęła Rosja dbać o Turkestan, tak że już w roku 1916, zyskała tam sympatje bardzo rozległe, przechodzące nawet za granice Afganistanu, co częstokroć wywoływało ~~nawet~~ nowe tarcia na tym gruncie między Rosją a Anglią .

Wstęp Anglikom na terytorjum Turkestanu przed wojną był ~~xx~~ wzbroniony, choć oficerowie rosyjscy swobodnie przechodzić mogli granice Indji. Chiwa i Buchara - państwa całkiem lenne, pozostawały najzupełniej pod wpływem politycznym i kulturalnym Rosji . Według traktatu zawartego w 1915 r. między Rosją a Anglią, wpływy rosyjskie posunęły się również wgląb Persji - wówczas Persja została podzieloną na dwie sfery wpływów: północno-zachodnią część - rosyjską i południowo-wschodnią -angielską. Brygada perskich kozaków, złożona z ~~perskich~~ Persów pod dowództwem oficerów rosyjskich, uformowana w swoim czasie przez Rosję w Teheranie, w 1915 r. została rozwinięta w korpus pod dowództwem Generała Bara-towa. /szczatki tego oddziału po najrozmaitszych kolejach zach-

wały się do czasów obecnych pod dowództwem pułkownika Starosielskiego w Teheranie.

W swoim czasie również był założony w siedzibą w Teheranie i filjami w Barfuruszu, Enseli, Kaswinie i innych centrach handlowych Persji - Rosyjski Bank /"Russkij Bank w Persij"/. Bank ten pomimo braku subsydji, utrzymał się w ciągu całej rewolucji i nawet po podpisaniu traktatu angielsko-perskiego /po rewolucji rosyjskiej/ nie został zlikwidowany. Przez Rosję również zostały zbudowane jedyne drogi szosowe w Persji : Teheran - Kaswin - Hamadan i Kaswin-Enseli, częściowo przed wojną, w większej mierze *już* podczas wojny.

Na Kaukazie Rosja trzymała się zawsze polityki tłumienia wszelkich objawów kultury narodowej plemion miejscowych - z tego względu, w celu tem większego poróżniania ludów Kaukazu, eo ipso - wzmocnienia wpływów Rosji - antypatje ormiańskie były mocno popierane, a rzesze ormiano-tatarskie częstokroć były organizowane przez wyższych urzędników Państwa Rosyjskiego.

II. Wpływy angielskie na Wschodzie.

Przedstawicielstwa Ententy przed wojną na Kaukazie były bardzo słabe - zaledwie - w Tyflisie i Baku, przy tem nosiły charakter konsulatów z pewnemi pełnomocnictwami handlowemi/naftowe konsorcjum angielskie w Baku/, w Persji zaś i Turkestanie żadnych placówek Ententa nie miała.

W Mezopotamji przed wojną panowały wpływy jedynie Turckie. Dopiero w r. 1916. została wysadzona na wybrzeże zatoki perskiej dość silna ekspedycja Generała Townsenda, stanowiąca w rozwoju swym 70.000 armję, która zrzęzta już po śmierci gen. Townsenda, biegiem Tygrysa i Eufrata, przechodząc 500 kilometrową przestrzeń, przebiła się do samego Bagdadu - od tego czasu wpływy angielskie w Bagdadzie znacznie się wzmogły - zostały przetranslokowane jeszcze pewne oddziały zbrojne indyjskie i Bagdad stał się ośrodkiem administracyjnym i wojskowym interesów angielskich na Wschodzie: zaczęto budować kolej Bagdad - Kut-el- Amara i drogę w głąb Persji Bagdad - Kermanszach - Hamadan.

Pierwsze siły zbrojne angielskie w Persji zjawily się dopiero w roku 1918 .od strony granic Afganistanu w celu zabezpieczenia możliwości przeniknięcia bolszewizmu rosyjskiego do Afganistanu i Indji - był to korpus Generała Mallisona, sprowadzony z Indji do Meszhedu /Sztab korpusu/.

W 1918 r. siły angielskie na wschodzie wzmocniły się jeszcze więcej: dla nowych operacji w Persji, Kaukazie i Turkestanie, /z racji rozwalenia się Rosji/ wyznaczoną została ekspedycja Generała Dunsterwila w składzie 70 oficerów i 40 sierżantów.

Początkowym planem Anglików było: zorganizować siłę zbrojną z ludności miejscowej dodając instruktorów angielskich, jednak próby te żadnego rezultatu nie dały, Dunsterwil zaś, który w marcu 1918 r. z 20 samochodami przedarł się z Meszhedu na Barfurusz aż do Enseli, o mało co nie został aresztowany przez zbuntowane bolszewickie bandy korpusu perskiego Generała Baratowa. Sam Baratow prawie zawsze pozostawał w Teheranie, po rewolcie schronił się do Hamadanu a stamtąd, jako gość Armji Angielskiej wyjechał do Indji. Przez lata 1915 -17 Baratow walczył z Turkami w myśl połączenia się pod Bagdadem ze sprzymierzoną armją angielską Generała Townsenda. Walczył bezskutecznie wobec przewyższających sił przeciwnika i przeszkód czynionych przez partyzanckie oddziały niektórych perskich zbójców, grasujących na wielką skalę po całej Persji. Generał Dunsterwil jednak zdołał wytrwać do końca na swym stanowisku i po rzezi ormiano-tatarskiej w Baku, nie mając dla swych dalszych operacji oficerów znających język rosyjski, zaangażował kilkunastu oficerów rosyjskich z liczby tych, co uciekli z Baku do Persji. Baku zostało przyłączone do powstającego nowego państwa tatarskiego - Azerbejdżan.

W tym samym czasie: styczeń-luty-marzec-1918 r. uciekające z frontu kaukazkiego oddziały rosyjskie systematycznie były rozbrajane przez Tatarów pomiędzy stacjami: Ewłach-Szamchor kolei Zakaukaskiej. Odebrana broń z jednej strony użyta zosta-

ka dla sprowokowania rzezi ormiano-tatarskiej w Baku, z drugiej strony, powstający Azerbejdżan uzbroił tym sposobem ludność całej gubernji Elizawet-polskiej, która stała się ośrodkiem rozwoju nowego państwa. Tą samą koleją rzeczy powstały na Kaukazie Gruzja i Ormenja z tą różnicą, iż uformowały się względnie bez przelewów krwi - jedyny żatarg zbrojny między Gruzją a Ormenją zlikwidowany został w zupełności przez Misję Angielską w Grudniu 1918 r. Po rewolucji rosyjskiej przedstawicielstwa angielskie ułożyły się na wschodzie następująco: Ambasada z Siⁿrem Marligem i Naczelnikiem kontr-wiadowczej służby pułkownikiem Stockes'em w Persji, Misja Wojskowa przy rosyjskim sztabie w Tyflisie /Gruzji narazie nie przyznano/, z pułkownikiem Payk'em na czele, który został zabity później przez bolszewików na Kaukazie, dwóch agentów służby wywiadowczej w Baku - pan Noel - bardzo zdolny, znający język rosyjski i p. Krutchley, prócz tego kilku oficerów kontr-wywiadowczej służby w ważniejszych punktach Persji. W tym samym okresie ostatecznego walenia się armji rosyjskiej w Kaswinie zainstalował się pułkownik Biczerahow, który ze zbiegów armji rosyjskiej i resztek transportów samochodowych X. i XII autoparku, sformował oddział "Dobrowolców". Płacąc żołdakom wysoką gażę - do 6.000 rubli miesięcznie, subsydjonowany przez Anglików wszedł z nimi w kontakt i za ich dyrektywą rozpoczął walkę z Kuczyk-hanem, zbójem perskim orjentacji bolszewickiej, operującym z dużym powodzeniem na wybrzeżu morza kaspijskiego. Kuczyk-Hana popierali dość silnie Komisarze bolszewicy w Enseli, Meszadeserze, Harsan-kuli i innych punktach Persji. W maju 1919 r. Biczerahow rozbił Kuczyk-Hana pod Mendzilem, skutkiem czego Generał Dunsterwil który znalazł się w marcu i kwietniu w bardzo przykrych warunkach, w końcu maja i początkach czerwca ponownie miał możliwość umocnić się w Enseli. W czerwcu, po upokorzeniu Kuczyk-Hana, Biczerahow przedostał się do Baku, czem ułatwił przybycie tam Generała Dunsterwila - w lipcu 1918.. Za służbę swą Biczerahow został nagrodzony przez Generała Dunsterwila orderem Łaźni i zyskał sobie narazie niemałe wpływy wśród Anglików, lecz niezadługo z rozmaitych przyczyn tak-

we wpływy stracił, oddział jego rozprzegł się zaś sam Biczewrachow wyjechał do Londynu i tam obecnie bawi. Po dwukroczeniu do Baku, Generał Dunsterwiał spotkał się² ofensywą turecką frontu kaukazkiego i w dniu 22 sierpnia 1918 z nieznanych przyczyn oddał Baku Turkom, następującym od strony Saljan, sam zaś cofnął się do Enseli, poczem wkrótce został odwołany przez Rząd Anglii do Londynu. Oddział jego wynoszący w tym czasie 1500 szeregowców 4 baterje polowej i artylerji i 10 opancerzonych samochodów - został rozformowany. Na miejsce Generała Dunsterwila została uformowana północno-perska armja pod dowództwem Generała Tomsona. Po kapitulacji Turcji w listopadzie 1918 r., na skutek warunków kapitulacji Generał Tomson zajął Baku - Tym razem miasto znalazło się w silnych rękach administracji czysto wojennej. W początkach Stycznia 1919 Tomson zjechał do Tyflisu, składając dowództwo w ręce Generała Szatelworth'a - człowieka całkiem niezdolnego.

Po ustąpieniu Niemców z Kaukazu-grudzień 1918, w sferę swych wpływów na wschodzie Anglicy zagarnęli jeszcze większe tereny: z Konstantynopola zjeżdża do Batumu Misja Generała Kukolja - w roli Generała gubernatora, w Baku, Tyflisie i Batumie organizują się Sztaby wojskowe w rozporządzeniu których znajduje się 10.000 armja / 6.000 Tyflis 4.000 Baku, Anglicy uzbrajają 13 statków handlowych w działka od 3" do 6", sprządzają 16 łodzi motorowych /torpedowców/ i mianują dowódcą sił morskich commander'a Norris'a. W marcu, po przejściu cieśnin konstantynopolitańskich, Anglicy zawładnęli całą marynarką wojskową rosyjską na morzu Czarnym, rozprzestrzeniając swoje wpływy na powstającą południową Rosję Generała Denikina i sięgają aż do armji Generała Kołczaka w Syberji. Generał Mallison posuwa się w głąb Turkestanu i zaledwie parę stacji, linja drogi żelaznej, nie dochodzi do Taszkentu. Ogólna liczba wojsk angielskich na wschodzie /Kaukaz, Persja, Mezopotanja/ wynosi w tym czasie od 20 do 25 tysięcy. W Turkestanie wpływy angielskie rozwijają się mniej fortunnie: w grudniu 1918 Anglicy napotykają silny opór ruchu narodowościowo-bolszewi-

ckiego, zmuszeni są wycofać się z Turkestanu i kraju Zakaspijskiego ku granicy Persji, a rosyjska t. zw. "dobrowolczeskaja" armia -- antybolszewickiego rządu w kraju zakaspijskim, który się ukonstytuował w Aszabadzie w r. 1918, operująca w tym rejonie w porozumieniu z Generałem Mallisonem, w maju 1918 zostaje przez bolszewików odepchnięta do Kisik-Arwatu przy granicy Persji. Liczebność sił angielskich w kraju zakaspijskim wynosiła w tym czasie 1000 osób.

Na Kaukazie Anglicy pilnowali swych interesów najwięcej w Azerbejdżanie -- z tego względu, polityka angielska podtrzymywała to państewko tatarskie, a będąc w posiadaniu wiekowego mandatu opiekuńczego nad ludźmi wschodu, z łatwością zdobyła sobie tam nowe wpływy. Nie obeszło się jednak bez zatargu: w grudniu 1918 wynikły w Azerbejdżanie duże niezadowolenia z powodu przesuwania się sił Generała Denikina na Wschód i dostarczania mu przez Anglików materiału wojakowego przez terytorjum Azerbejdżanu. Z Gruzji, wobec znaczących sympatji niemieckich, angielskie stosunki ułożyły się dość bezbarwnie. Mandat na Armenję dostała Ameryka -- w celu organizacji tego kraju przeznaczono 200 żołnierzy amerykańskich z Misją Wojskową amerykańską w Tyflisie i Erywanji. Pomimo wielkich wysiłków Misji amerykańskiej czynionych ku stworzeniu wielkiej Armenji, praca do dziś dnia została bezowocną w tym kierunku, wobec groźnej postawy anatolijskiego rządu Młodoturków. Postawa Armenji względem Anglików, za popieranie ludów muzułmańskich, a szczególnie za wstrzymanie w r. 1918 ofensywy ormiańskiej na Tyflis, wytworzyła się jawnie wroga. Wpływy niemieckie w czasie rewolucji były w Gruzji tak ~~xx~~ mocne, że lud wieśniaczy, wobec stałych wizyt oficerów niemieckich po wioskach przejął się sympatjami niemieckimi i składa niemal do dziś dnia hołd Niemcom za uratowanie Ojczyzny przed nawałą ~~xi~~ turecką w kwietniu r. 1918. -- Niemcy powstrzymali ofensywę turecką, wyznaczając i strzegąc przez swoje wojska granic przyszłej Gruzji od strony Batumi pod Kobuleta. W dniu 22 sierpnia 1919 zaszły wielkie zmiany w ekspansji angielskiej na wschodzie. Wszystkie siły zbrojne angielskie

-prócz batumskich, na żądanie Francji i Ameryki i naciskiem "Labour-Party" /Robotcza partja/ w Parlamencie angielskim, zostały wycofane. Na batumskim wybrzeżu pozostawiono Anglików wobec projektów Ententy utworzenia "Wolnego Miasta Batum" i ze względu na odrębny charakter plemienia Adżarskiego, które w czasie rewolucji rosyjskiej zorganizowało się dość niezależnie tworząc swój rząd "Republiki Adżarskiej".

Po podpisaniu Traktatu Pokojowego w Paryżu sfera wpływów na wschodzie została podzielona pomiędzy Anglię i Francję następująco : Anglia ma mandat na kraj batumski, całe wybrzeże Czarnomorskie, Krym, Odessę, Persję, Afganistan, Mezopotamję, Arabję i ~~Syrję~~. Francja ma mandat na wybrzeżach Małej Azji. Smyrna ma być oddana Grecji, choć z tego względu Ententa napotyka wielki opór Młodo Turków a nawet ludności miejscowej, która parę miesięcy temu odpowiedziała na taki projekt krwawym powstaniem na ulicach Smyrny, stłuszonym zresztą przez Ententę na niekorzyść Turcji.

Nienawiść Turków do Greków szczególnie wzrosła po znanym zajściu w Konstantynopolu, kiedy Greckie wojska w myśl historycznych swych pretensji do Konstantynopola, siłą oręża mieli zagarnąć "Aja-Sofję" - nierozważny krok ten Greków został zlikwidowany przez Ententę na korzyść Turków.

Skutkiem niewłaściwego zachowania się Greków na terytorjum w wpływów Angielskich stało się to, iż w Konstantynopolu wytworzył się wrogi stosunek Anglików do Greków.

Z Francuzami i Amerykańczykami na terytorjum Wschodu wobec wspólności interesów natury ekonomicznej i ciągłych starć na tym tle, wytworzyły się stosunki bardzo napięte, co się uwidacznia znacznie w prywatnych stosunkach oficerów angielskich z oficerami francuskimi.

Na Kaukazie po ustąpieniu Generała Tomsona został mianowany Generał Kosi. Na czele kontr-wywiadowczej służby na Kaukazie stoi Generał Bench - człowiek bardzo zdolny. W Baku na czele Misji wojskowej jest Pułkownik Clatterbeck - rusofob z przekonania, posiadający język rosyjski. W Tyflisie naczelnikiem Misji Wojskowej pozostaje Pułkownik ^{który} Stockes, przez

dłuższy był oficerem łącznikowym ⁿLodyn-Kaukaz, zna wspaniale Wschód, a jako rusofob z przekonania wraz z Pułkownikiem Elat-terbeck'em poleca się uwadze naszej dyplomacji.

Obecnie wszystkie misje Kaukazkie podlegają głównej kwat-
rze angielskiej w Konstantynopolu /Generał Milne/.

Siły zbrojne Ententy na Wschodzie mogą wynosić obecnie od 30 - 50 tysięcy - z tego przypadać może na Konstantynopol do 15 tys. /z Salonik wojska angielskie wycofano/ i na Persję, Mezopotamję i Kaukaz - do 15 tys.

Grupa Konstantynopolitańska rozkwaterowana została prze-
ważnie obozowiskami wojennymi w okolicach Konstantynopola.

Niektóre znane mi numeracje wojsk angielskich niżej poda-
je : Tyflis - Kompanja 27 i 29 , Batum - kompanja 82, Konstan-
tynopol - komp. 90 i 85, 123, /francuska/, Bosfor - komp. 83 i 81
Salóniki - komp. 81 .

Baza morska angielska, dokąd sprowadzono prawie całą ma-
rynarke wojskową rosyjską i turecką znajduje się nadal na
Malcie.

Co się tyczy obecnego stosunku Ententy do Turcji, to naj-
widocznej, wobec zdecydowanej opozycji Młodoturków rządu Anato-
lińskiego, który dziś rozporządza jeszcze znaczną siłą militarną
można przewidywać w przyszłości duże ustępstwa Ententy na
rzecz Turcji. Niewątpliwie, dawnych programów rozbiorowych Turcji
Ententa od jakiegoś czasu całkiem się wyzbyła. Można prze-
widzieć, iż w żadnej mierze młodoturecki rząd anatoliński nie zgo-
dzi się z myślą powstania "Wielkiej Armenji" na byłym terytorjum
Turcji, lub myślą rozstania się z prądną siedzibą swoją - Kon-
stantynopolem.

Armję Generała Demikina w dalszym ciągu Anglicy popierają
środkami technicznymi i ekonomicznymi przez bazę aprowizacyjną w
swoją - w Nowo Rosyjsku.

W Teheranie obecnie znajduje się Misja rosyjska z I se-
kretarzem - pMinorskim - bardzo dobrze obeznanym z językami wscho-
dnimi - dużym rzeczoznawcą całego wschodu, i drugim sekretar-
zem - Blum'em.

Misja rosyjska w Persji w składzie obecnym jest wyłącznie anglofobską.

Dołącza się :

- 1/.lista placówek dyplomatycznych w Konstantynopolu z wykazem składu takowych
- 2/.ogólnikowy szkic rozlokowania sił Ententy na wschodzie z wykazem poszczególnych wpływów
- 3/.13 egzemplarzy prasy konstantynopitańskiej z daty:do 30 października r.b.

Pełnyh.

Major

LES MISSIONS DIPLOMATIQUES A CONSTANTINOPLE

France

1958/55

S.E.hr. A.DeFrance /et Madame/ Haut Commissaire

Mr. le comte Glausel, conseiller

" Ledoulx, premier drogmen

" le Ministre Cilière

" le General Barthelemy, attache militaire

" le commandant Gautier, attache naval

" Beguin - Billecocq, consul

" Picard, conseiller technique /et Madame/

" Cosme, secretaire d'Ambassade

" Jouselin / et sa soeur Melle Jouselin/ consul-general

GRANDE BRETAGNE

S.E.Amiral Sir John de Roback, Haut Commissaire

" " Richard Webb, Assistant" "

Mr. le Capitaine M.O.Bennett, secretaire de l'Amiral Webb

" J.B.Hohler, chef political officer

" A.Ryen, second " " Premier drogman

" lieut.colonel R.W.Graves

" " " Smith, attache militaire

" capitaine Stavely, attache naval

" lieut.Birch, chancelier

" A.Waugh, consul, gerant du consulat

" lieut.colonel C.E,Binns, armenian-greck section

ETATS - UNIS

S.E.Mr.le contre-amiral Mark L.Bristol /et Madame/Haut Commissaire

Mr.E.Tisdale, aide de camp

Mr.le lieut.Johns, secretaire, attache

" " " J.S.Pattison "

" A.Holzi, lieut. "

" R.Dunn " "

" Chimavonian, premier drogman, conseiller-legiste, /absent/

" le major H.Shekerjian, attache militaire

" le commandant Greenslade U.S.S.Galveston

Mr. le Commandant W. Mc cullough U.S.S. Scorpion
" J.P.Jakkon ,tresorier-payeur
" G.Bie Rawndal,commissaire et consul general
" Ch:E.Allen,consul /et Madame/

I T A L I E

S.E. il Commendatore Felice Maissa, Haut Commissaire
Mr.le commandant M.Arlotta, attache naval /et Madame/
" M.Melia, attache commercial
" G.Galli, premier drogman
" le capitaine comte V.Negri, premier secretaire
" G.Podesta ,deuxieme drogman
" V.Marini, attache
" G.Calsi, archiviste
" R.Zeri /et Madame/, delegue sanitaire
" il commendatore Nuvolari Domenico /et Madame, consul
" il cacaliere Bozzini Ugo, consul, juge
" A.Chabert /et Madame/ premier drogman du consulat
" O.Missir /et Madame/ second " " "

R U S S I E

Mr. B. Serafimoff /et Madame/ Representant du Gouvern. du General
" Rogalsky, secretaire de la delegation / Denikine
" Poliakoff " " "
S. E. M. N. Tcharykoff /et Madame/ delegue commercial
Mr. A. Pilenko /et Madame/ " "
" Akimowitsch, consul
" le General Wl. Agapeieff /et Madame/ delegue militaire
" le capitaine Ctebatcheff, attache naval

S U E D E
- - - - -

S.E.Mr.C.Anckersvard,envoye et ministre /~~est~~ Madame/
Mr.le Colonel G.Ahlgren,conseiller de Legat~~ion~~
" le Dr.G.Broman,attache
" Mannberg "

N O R V E G E

Mr.Theo.Reppen,consul general /absent/

" Adolphe Reppen,consul

B E L G I Q U E

Mr.Marghetitch,premier drogman-adjoint de Legation,/absent/

" van der Uel,troisieme drogman

" Philippos,chancelier

R O U M A N I E

Mr. E.Papacosta,delegue special du Gouvernement Roumain

" le colonel Manu,officier de liaison du quartier general de l'Armee d'Orient

" C.W.Adam,gerant du consulat

E S P A G N E

S.E. Juan Serwert y Vest,envoye extraordin.ministre plenipot.de S.M. Cathol.

Mr.J.Fernandez Quillemet,premier drogman

H O L L A N D E

S.E.le Dr.J.Paulus,ministre resident /madame absente/

Mr.le Dr.J.Kramers,drogman /et Madame/

" le Dr.J.C.Schuller Tot Peursun

" le Dr.A.Kock,consul /et Madame/

D A N E M A R K

S.E.Carl Ellio Wandel,ministre

Mr.R.Tinghirian,premier drogman

S E R B I E

Mr.le colonel Nicolajewich,delegue

G R E C E

Mr.Futnimios Quanellopoulos,Haut Commissaire

" Andre Joannidis, chef de section adjoint /et Madame/

" G.Exintaris,secretaire

Mr. Zalocosta, attache naval /et Madame/

" Georges Katehakis /et Madame/, colonel, chef de la Mission
/ Militaire

" D. Nicolopoulos, directeur de la section consulaire

" Gogos /et Madame/ chef de section

" A. Apsis " " "

" A. Nicolopoulos /et Madame/ secretaire

P E R S E

Mr. Khan de Malek, charge d'affaires

" A. Naverla, conseiller

G E O R G I E

Mr. G. Rtziladze, représentant du Gouvernement de la Republique
georg.
/ et Madame/

" J. Gogolachvili, secretaire de la Mission, charge des affaires
consulaires

" E. Al. Dallegio, sous secretaire de la Mission

TCHECO - SLOVAQUIE

Mr. le Dr. Fritz, delegue special /absent/

" le commandant Rudolf Belin, chef de la Mission Militaire

" le Dr. P. P. Klemens, delegue special p.i.

A R M E N I E

Mr. Tahtadjian, représentant de la Republique d'Armenie.

Resyht. ujr.